

er Antallet af de ansatte, som ikke kan formindſkes; men deraf følger ingenlunde, at Summen til Striver- og Ekſtraarbejde ikke kan formindſkes, den Sum, der vil blive forlangt bevilget til Medhjælp. — Et Par enkelte Punkter maa jeg endnu nævne, deriblandt, som jeg allerede antydede, Beſtillingstilløgene. Paa dette Punkt har man fra Folketingets Side maattet strække sig noget videre; end man tidligere har tænkt, idet man har maattet gaa ind paa at give Beſtillingstillæg af 900 Kr. til 3 Embedsmænd, som man ikke tidligere havde paa Folketingets Forſlag, nemlig de 2 Komiterede og den Kontorchef, der ſkal være ledende Chef for Reviſionen. Men til Trods derfor er hele Sagen jo dog ikke værre, ſinantſtelt ſet, end at man kommer op til en Sum af 4,800 Kr. mod det nu beſtående Beſtillingstillæg, ſom er 11,400 Kr. Med Henſyn til et andet Tvifelpunkt mellem Folketinget og Landſtinget, nemlig Beſtemmelfen i Folketingets § 13 om Løg- og Dagpenge, er man enedes paa Folketingets Grundlag. Derimod er der et Par Punkter, ſom ogſaa være Stridspunkter mellem Folketinget og Landſtinget, med Henſyn til hvilke man fra begge Sider har maattet give noget efter. Det er med Henſyn til Penſionsberegningen for viſſe Klaſſer af Personalet ved Statsbanedriften, nemlig hele det kørende Personale, hele Trafikpersonalet. Det vil mindes, at Folketinget mente, at diſſe Funktionærer ſkulde, efter at være delte i 2 Klaſſer, have større eller mindre Let Afgang, til at ſaa Afſted med fuld Penſion, ſaaledes at enkelte Funktionærer ſkulde kunne ſaa fuld Penſion efter 25 Aars Tjeneste og andre efter 30 Aars Tjeneste. Der er man enedes om at blive ſtaaende ved at ſtille alle ens og ordne det ſaaledes, at de kunne naa fuld Penſion efter 30 Aars Tjeneste, medens ſom bekendt 35 Aars Tjeneste ellers er det normale. Paa det andet Punkt, ſom angaar en Ret for en Del Funktionærer til at erholde Afſted i en yngre Alder end den normale, nemlig 70 Aar, er man ligeledes enedes om, at ſlaa alle de af Folketinget fremhævede Funktionærer ſammen til en Klaſſe og give dem Ret til at forlange Afſted med det fyldte 65de Aar. Endelig er der 2 ſmaa Punkter i Slutningen af Loven. Spørgsmaalet om, hvorvidt viſſe Lovforſlag ſkulle fremsættes i 1893, ſom Folketinget holdt paa, eller 1895, ſom Landſtinget holdt paa. Der er man bleven ſtaaende ved 1895.

Dermed har jeg nævnt, hvad jeg vil kalde Skavanterne ved Lovforlaget. Det høje Ting ſaar jo ſelv afgøre Værdien af diſſe Skavanter; for mig ſtaa de ikke ſom ſaa overdrevent store, og naar jeg ſkulde nævne,

hvad jeg vel ogſaa maa have Lov til, Fordelene ved Forlaget, ſom det foreligger fra Fællesudvalget, vil jeg indſtrænte mig til at pege paa 2 Hovedpunkter, men de ere efter mit Skøn ogſaa ſaa vægtige, at de alene give en fuldstændig tilfredsſtillende Forklaring af, at Fællesudvalget har kunnet vedtaget denne Indſtilling enſtemmig. Det første er det ny Afſnit under VI, ſom hedder: "Reviſions Kontrol med Statsbanernes Regnskabsvæſen." Trede Medlemmer, ſom jeg haaber have læſt denne Beſtemmelse — den er ellers ganſte kort, ſaa de Herrer ville hurtigt komme over den — ville formodentlig være enige med Fællesudvalget i, at det Afſnit, ſom der er kommet ind, og ſom ſaſtlaar en ny Ordning af Reviſionen af Statsbanernes Regnskabsvæſen, er en ſaa overordentlig stor Forbedring, at den ikke behøver nogen Anbefaling fra min Side. Jeg vil dog ikke her undlade at udtale, at jeg tror, at den her foreſlaede Ordning i viſſe Retninger ikke er ſaa lidt bedre end den, Folketinget foretog. Det siger jeg til Ere for den højtærede Indenrigsminister, ſom med ſtor Velvilje og ſtor Imødelommenhed har foreſlaaet en Ordning, ſom nu her har ſaaet ſit Udtryk gennem de nye §§ 21 og 22. Det andet Punkt til Fordel for Fællesudvalgets Indſtilling, ſom jeg vil fremdrage, er egentlig talt ikke noget Punkt i og for ſig, for det er ſelve det Faktum, at der tilvejebringes en Lov. Det er ſaa overordentlig stor en Anbefaling for at vedtage den af Fællesudvalget gjorde Indſtilling, at jeg tror ſlet ikke, at den behøver nærmere at paapeges. Der er jo næppe noget Medlem, hverken i denne Sal eller her oven over, der kan være blind for, hvilken overordentlig Vægt der ligger paa, at det Afſnit, der repræſenterer hen ad 170 Millioner, og hvis Budget aarlig løber op til 15—16 Millioner, drages ind under den almindelige Lovgivningsmagts Omraade. I det Faktum, at der, hvis dette Forſlag vedtages af begge Ting, vil være tilvejebragt en Lovordning for Statsbanedriften, ligger efter mit Skøn den største og allervægtigſte Anbefaling for at vedtage Forlaget. Den er ſaa vægtig, at jeg tror ikke, jeg formaar med mine Ord at forgoe den, derfor ſkal jeg foreløbig ſlutte hermed.

Gad: Jeg har kun i Sinde at gøre et Par ganſte korte Bemærkninger. Jeg ønsker nemlig paa det Mindretals Begie, der hidtil har været til Stede i denne Sal med Henſyn til en forbedret Lovordning om Statsbanedriften, blot at anmode de erede Herrer, der hidtil have ſtemt med os, om ogſaa at ville følge os i at ſtemme for det